

[Hans Pinstrup.]

overladt til Indkøb af forskellige Varer paa saadanne Betingelser, at Aktier og Udbytter stiger med mange Procent, og at disse Befolkningslag bliver i Stand til at afvikle deres Forpligtelser med Lethed paa naturlig Maade, medens Landbrugshjem, der skaffer Hovedparten af Landets Valuta, maa tage imod Gælds- og Henstandsordninger — den sikre Vej til at blive en ufri, økonomisk afhængig Stand og derved uden Indflydelse.

Det er Fremtidskaarene, Regeringspartierne søger at føre Landbrugserhvervet og dets Udøvere ud i. Med denne Politik øves der ikke blot Uret, men man rejser Befolkningslagene imod hinanden, og man tilslører tillige de virkelige valutariske Forhold. Og efter at Regeringen nu paa ny har afvist ethvert Forslag, der dog kunde bringe nogen økonomisk Udligning af Betydning, det være Skattelettelse, Landbrugsordning af enhver Art, ja, saa spaar jeg det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han inden længe vil faa at se, at Landbrugshjemmene, Landbrugsorganisationerne, i Kampen for Erhvervets Ligestilling og økonomiske Frihed enigt vil rejse det rimelige Krav at faa en naturlig Pris, den Pris, som Tilbud og Efterspørgsel betinger, for deres retmæssige Ejendom, Sterlingen, for leveret Smør og Flæsk. Med Rettens Styrke vil man kunne rejse og føre dette Krav frem. Hvorfor skal Valutaen ikke betales med dens naturlige Pris, saavel Landbrugets som de andre Eksporterhvervs? Det vil skabe klare Forhold og forhindrer paa ingen Maade Opfyldelsen af vore Handelsaftaler. Regeringens Opgave bliver det da at føre en økonomisk Politik, der kan underbygge vor Valuta, medens Eksporterhvervenes Undergravning betyder Valutaens Undergravning. Dette burde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen forstaa.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet.

Aksel Larsen: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det er underkastet mit Skøn, hvorvidt korte Bemærkninger kan fremsættes. Det ærede Medlem er ikke angrebet af nogen af de foregaaende Talere og maa derfor vente, til Talerlisten er vdtømt. (*Aksel Larsen:* Det gjaldt ikke for Christmas Møller eller Holstein).

Inger Gautier Schmit: Den lange Debat, som har fundet Sted ved Tillægs-

bevillingslovforslagets tredie Behandling — den begyndte allerede i Morges Kl. 10 og varer ved efter 14 Timers Forhandling —, viser, hvor haardt hele dette Opgør mellem Regeringen og Regeringspartierne og Oppositionen er tiltrængt. Der vilde næppe have meldt sig saa mange Talere fra Oppositionens Side, hvis man i det store og hele kunde akkviescere ved og var tilfreds med det Arbejde, der er øvet i Vinterens Løb, thi det er jo ved denne Lejlighed, at man kaster Blikket tilbage og ser, hvad der er udrettet og naaet. Vi Rigsdagsfolk skal nu ikke alene have en Ferie, som sikkert mange kan trænge til baade for Nerver og Hoved o. s. v., men vi skal ogsaa ud til vore Vælgere og staa til Ansvar for det Arbejde, vi har gjort herinde. Det er derfor ret naturligt, at mange har Lyst til at fremsætte Udtalelser, som nærmere præciserer deres Opfattelse af, hvorledes det politiske Arbejde har ligget her i Vinter.

Nu er der fremsat mange forskellige Anskuelser ved denne Lejlighed, udmærkede fra en enkelt Side, mere taagede fra andre Sider. Men det er undertiden, at man hos ganske enkle, jævne Mennesker i en ganske kort Sentens kan faa præciseret det, vi Rigsdagsfolk ofte bruger timevis til at udtrykke. En saadan Udtalelse fandt jeg forleden Dag — det er kun 2 Dage siden — i et Brev, jeg modtog fra en ganske, ganske lille Jordbruger, der i sit Syn paa hele den politiske Situation og som Erfaring fra sin Praksis derhjemme i det lille Brug var kommet til den Erkendelse, at Krisen her i Landet, som han ogsaa i saa høj Grad var trykket af, mundede ud i dette, at her var — „en Mangel paa indre Fordeling i Landet“. Det var nok det, Madsen-Mygdal i sin Tid kaldte Tilpasning, men nu hedder det „Mangel paa indre Fordeling i Landet“.

Jeg synes, denne lille korte Sætning paa en overordentlig rammende Maade udtrykker netop det, der er Ondets Rod. Thi hvad er Aarsagen til, at de mange Handelsmænd i Dag stævner til et stort Møde paa Børsen? Hvad er det andet end Utryghed og Utilfredshed med den manglende gode Fordeling paa deres Omraade? Hvad er Aarsagen til, at vi har 80 000 organiserede Arbejdere arbejdsløse og sikkert et lige saa stort Tal inden for den øvrige Befolkning i de forskellige Erhverv? Hvad er det andet end netop et Udtryk for en manglende Fordeling af Arbejdet og dermed den Indtjeningssevne, som deraf følger?

Og naar man ser, hvorledes Forholdene er rundt omkring i Landbruget, og hører den samme jævne Mand udtale paa sit